

Jens Vibjerg (V):

Det kan være fornuftigt med et mere handlekraftigt Forebyggelsespolitisk Råd, og det er jo da klart, at 24 medlemmer er et noget stort og tungt forum.

Men – og jeg må da understrege »men« – der er nu et område, hvor vi i Venstre synes, at forslaget ikke lever op til de kvalitetskrav, det kvalitetsindhold, vi kunne forvente os af lovforslaget. Et råd, som skal vejlede ministeren, og som samtidig kun består af personer udpeget af ministeren, bliver jo let nogle dikkende lammehaler, for sidder man i ministerens lomme, er det jo altså ikke sikkert, at man bliver det kvalificerede både indspil og modspil til ministeren, som kan være formålet med et sådant råd. Sekretariatet ligger jo også i ministeriet. Jeg synes i øvrigt, det er fornuftigt, at vi ikke opbygger et nyt apparatur dér.

Så jeg synes nok, at vi i hvert fald under udvalgsarbejdet bør finde en mere hensigtsmæssig og dynamisk måde at udpege dette råd på, men Venstre går selvfølgelig konstruktivt ind i det udvalgsarbejde.

Agnete Laustsen (KF):

Sygdomsforebyggelse bør altid være et sundhedsvæsens fornemste opgave og er det da også i den plan, vi stræber efter at opfylde, nemlig »Sundhed for alle år 2000«.

Det er derfor prisværdigt, at sundhedsministeren med dette forslag søger at effektivisere Det Forebyggelsespolitiske Råds arbejde, uden at dette i øvrigt vil få økonomiske eller administrative konsekvenser.

Vi mener fra konservativ side, at det er godt at nedskære antallet af rådsmedlemmer fra 24 til 7, da alle forudsættes at have særlige faglige og personlige kvalifikationer.

Det er derfor vigtigt, at ministeren, som jo personlig skal udpege dem – det kan vi måske godt være lidt betænkelige ved – holder sig disse saglige kriterier for øje og finder mennesker, som er parat til at gå ind i en kritisk dialog, som såvel ministeren som andre engagerede kan forholde sig til og lade sig inspirere af. Kort sagt: Rådet skal ikke være ministerens forlængede arm, men en sparringspartner.

Det er også vigtigt, at bredere kredse holdes informeret om rådets overvejelser, og vi mener derfor, at det er en god idé at udpege et repræsentantskab, hvor de parter, som tidligere har været repræsenteret i Det Forebyggelsespolitiske Råd, nu får sæde.

Forebyggelsespolitik får nemlig først mening og fører først til resultater, hvis der er bred enighed om og forståelse for dens betydning og dermed folkelig opbakning bag de initiativer, som skal tages.

Nedlæggelse af Det Alkoholpolitiske Forum tager vi, da vi jo nu har Det Alkoholpolitiske Kontaktudvalg, til efterretning, ligesom det er en naturlig konsekvens af rådets nye opbygning, at det ikke er nødvendigt at kræve, at 2 rådsmedlemmer skal have sæde i Tobaksskaderådet.

Jeg håber i den forbindelse, at Tobaksskaderådets arbejde fortsat prioriteres højt, ikke mindst i forbindelse med udformning af kommunal og amtskommunal rygepolitik i konsekvens af den lov, vi vedtog i maj 1995.

Der er jo visse amtsborgmestre, der har luftet deres frustrationer over at være blevet pålagt at udforme regler om røgfrie miljøer, og det ville måske derfor være en velkommen gestus, at rådet påtog sig at oplyse disse rådvilde borgmestre om og hjælpe dem med hensyn til, hvorledes lovens intentioner hurtigt og effektivt kunne efterleves til gavn såvel for aktive som for passive rygere.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale forslaget.

Jørn Jespersen (SF):

Det er formentlig svært at finde et politisk parti, som ikke lægger stor vægt på forebyggelse i sundhedspolitikken, fordi det er jo indlysende bedre at forebygge skader og sygdomme og forhindre dem i at opstå, end det er at forsøge at lappe og lindre, når problemet først er opstået.

Problemet er imidlertid efter SF's opfattelse, at forebyggelsen i den danske sundhedspolitik ikke er ordentligt integreret i alle de andre politikområder, hvor det for alvor ville batte noget. Hvis vi for alvor ville forebygge mange af de store folkesygdomme og de mange nye sundhedsproblemer, som vi jo kun har set toppen af foreløbig, så skulle vi gå helt anderledes radikalt til værks, end vi gør i dag.

Vi burde f.eks. fjerne miljøfremmede stoffer fra vores omgivelser, bare for at tage et eksempel, de stoffer, som er mistænkt for at have østrogenlignende effekter. Vi burde sige nej til overflødige tilsætningsstoffer i vores madvarer, vi burde satse på et langt bedre arbejdsmiljø, på det udviklende arbejde, på indflydelse til de ansatte, og vi burde have en helt anderledes trafikpolitik, som fjernede trafikken fra vejene og i